

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Vi får her stillet til rådighed bygninger, som tidligere har været anvendt af åndssvagefor-sorgen, og man kan i de huse, der findes, imødekomme en lang række hensyn. Der er intet i vejen for, at vi på Livø vil kunne tage landbrug, fiskeri og en række andre praktiske arbejdsopgaver op, sådan at de på en helt harmonisk måde indgår i tilværelsen i lejrene, og her er vi ved det, som jeg vil have lov til at karakterisere som meningsfyldte situationer.

Lad mig tilføje, at hverken Fulton eller ø-lejrene klarer de problemer, vi står over for. Men det kunne jo være, at vi igennem det, der sker i disse lejre, hvor nye opgaver tages op — opgaver, som de unge selv er med til at udforme; i øvrigt er de med til at lede lejrene — kunne få noget at vide, som også kunne få betydning for, hvad der sker andetsteds i samfundet; her tænker jeg specielt på alt det, der har med miljøproblemet at gøre, et problem, som flere af ordførerne var inde på.

Vi er fra kulturministeriets side i gang med at opbygge tættere forbindelse med kommunerne, og her diskuterer vi netop bl. a. nye aktiviteter. Der er mange steder her i landet spirende tendenser i udviklingen i retning af, at man bryder op fra de båse, hvor man befinder sig, hvor man mødes på tværs af de kløfter, der findes, også på tværs af generationerne, for at danne rammer om et fælles samvær. Jeg kunne nævne talrige eksempler på henvendelser fra egne i landet, hvor man beder om råd og støtte til at gennemføre sådanne rammer. Det sker på mange måder, og det er forskelligt fra egn til egn alt efter de lokale forudsætninger. Det er det, der gør det kompliceret og vanskeligt, men samtidig spændende, for det drejer sig ikke om at komme med et mønster, som man ovenfra vil pålægge de enkelte kommuner at følge; man må lokalt finde ud af, hvilken løsning man vil bruge de enkelte steder, og folk må i gang med opgaverne selv. Dør til dør-bevægelsen er et udtryk for det, og jeg tror, at der på den måde er ved at gro noget i retning af en folkebevægelse frem — jeg ser i hvert fald spirer dertil — som har dette med samvær under andre former som sigte. Her har man noget at lære af de unge; med alt det mærkelige, der ellers kan knytte sig til de unges sam-

værstformer, ligger der ideer heri, som vi andre, vi ældre, har grund til at tage ved lære af, og her skal vi mødes med de unge i en dialog. Det nytter ikke, at vi stiller os op i hjørnet og hver forkynder vor holdning, vi må mødes til løsning af de fælles problemer, og her er narkotikaproblemet et helt centralt problem.

Erich Fromm sagde engang omtrent dette: viljen til at nedbryde må opstå, hvor viljen og trangen til at skabe ikke tilfreds-stilles, og det er vel sandheden, som også bl. a. hr. Poul Dam var inde på, at vi ikke i et samfund i rivende teknologisk udvikling har formået at give tilstrækkelig plads til den skabende virksomhed; der er ikke udfoldelsesmuligheder nok for de unge og børnene og for øvrigt heller ikke for mange ældre.

Her ligger en udfordring til os, som vi i mange sammenhænge i dette høje ting kommer til at beskæftige os med. Det går ind i mange af de love, vi behandler, men især ligger der en udfordring i forbindelse med dette spørgsmål, og vi vil altså fra kulturministeriets side gøre, hvad vi kan for at tage den udfordring op med de midler, vi kommer til at råde over.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil gerne bringe en tak til alle ordførerne for den tilslutning, som er givet til den planlagte udbygning af undervisningsministeriets konsulentvirksomhed over for skoler, folkeskoler, ungdomsskoler og andre skoler, som har behov for et sådant konsulentarbejde. Vi håber i begyndelsen af det nye år at kunne gå i gang med udbygningen af denne konsulenttjeneste.

Når det under debatten har været nævnt, at lærernes indsats og derunder lærernes uddannelse i forbindelse med den indsats, der skal gøres, er noget væsentligt — hr. Morten Lange fremhævede det — så vil jeg derti sige, at det er jeg naturligvis enig i; men det er værdifuldt at fremhæve, at på kort sigt vil den orientering, den uddannelse af lærerne, som der er så stort behov for, bedst kunne ske igennem en sådan udbygget konsulentvirksomhed og korte kursus, som kan arrangeres.

Samtidig vil jeg også gerne fremhæve den betydning, som samarbejdet mellem skolen og forældrene har i dette forebyggende ar-